

Επίσημη Εφημερίδα C 141

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
18 Μαΐου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 141/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 129 της 4.5.2013 1

Δικαστήριο

2013/C 141/02 Ορκωμοσία νέου μέλους του Γενικού Δικαστηρίου 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 141/03 Υπόθεση C-32/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., κατά νόμον διάδοχος της Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. κατά Gazdasági Versenyhivatal (Ανταγωνισμός — Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Εφαρμογή αντιστοιχίας εθνικής ρυθμίσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Διμερείς συμφωνίες μεταξύ ασφαλιστικής εταιρίας και συνεργείων επισκευής αυτοκινήτων σχετικά με την ωριαία αμοιβή επισκευής — Αυξημένη ωριαία αμοιβή ανάλογα με τον αριθμό των ασφαλιστικών συμβολαίων που συνάπτονται με την ασφαλιστική εταιρία κατόπιν μεσολαβήσεως των εν λόγω συνεργείων υπό την ιδιότητά τους ως μεσιτών ασφαλίσεων — Έννοια της «συμφωνίας που έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού») 3

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 141/04	Υπόθεση C-108/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — ΦΠΑ — Μειωμένος συντελεστής — Παραδόσεις λαγωνικών και ίππων που δεν χρησιμοποιούνται συνήθως στην παρασκευή τροφίμων για ανθρώπινη ή ζωική κατανάλωση στη μίσθωση ίππων και σε ορισμένες υπηρεσίες σπερματεγχύσεως — Οδηγία 2006/112/EK — Παράβαση των άρθρων 96, 98, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, και 110)	3
2013/C 141/05	Υπόθεση C-216/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Ειδικοί φόροι κατανάλωσης — Προϊόντα καπνού κτηθέντα εντός κράτους μέλους και μεταφερθέντα σε άλλο κράτος μέλος — Αποκλειστικώς ποσοτικά κριτήρια εκτίμησης — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εισαγωγή)	4
2013/C 141/06	Υπόθεση C-276/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 — Viega GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμφωνία — Τομέας συνδέσμων σωληνώσεων (ρακόρ) από χαλκό και κράματα χαλκού — Σύνδεση σωληνώσεων για συγκόλληση και λιθοκόλληση — Διεξαγωγή και εκτίμηση των αποδείξεων — Αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της αναλογικότητας]	4
2013/C 141/07	Υπόθεση C-415/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mohamed Aziz κατά Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa) (Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου — Διαδικασία εκτέλεσεως ενυπόθηκης απαίτησεως — Δικαιοδοσία του εθνικού δικαστηρίου της ουσίας — Καταχρηστικές ρήτρες — Κριτήρια εκτίμησης)	5
2013/C 141/08	Υπόθεση C-419/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Městský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Česká spořitelna, a.s. κατά Gerald Feichter [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Άρθρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', και 15, παράγραφος 1 — Έννοιες «διαφορές εκ συμβάσεως» και «σύμβαση καταναλωτή» — Γραμμάτιο σε διαταγή — Τριτεγγύηση — Εγγύηση συμβάσεως πιστώσεως]	6
2013/C 141/09	Υπόθεση C-420/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jutta Leth κατά Republik Österreich, Land Niederösterreich (Περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Χορήγηση άδειας για τέτοιο σχέδιο έργου χωρίς να έχει προηγηθεί η επιβαλλόμενη εκτίμηση — Σκοποί της εκτίμησης αυτής — Προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η θεμελίωση δικαιώματος προς αποκατάσταση ζημίας — Συνεκτίμηση ή μη της προστασίας των ιδιωτών από περιουσιακή ζημία)	6
2013/C 141/10	Υπόθεση C-527/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valsts ierēmtumu dienests κατά Ablessio SIA (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 213, 214 και 273 — Χορήγηση ατομικού αριθμού φορολογικού μητρώου στους υποκειμένους σε ΦΠΑ — Άρνηση χορήγησης αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, επειδή ο φορολογούμενος δεν διαθέτει υλικά, τεχνικά και οικονομικά μέσα προς άσκηση της δηλωθείσας οικονομικής δραστηριότητας — Νομιμότητα — Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής — Αρχή της αναλογικότητας)	7

2013/C 141/11	Υπόθεση C-545/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agrargenossenschaft Neuzelle eG κατά Landrat des Landkreises Oder-Spree [Κοινή γεωργική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 73/2009 — Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2 — Διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται στους γεωργούς — Συμπληρωματική μείωση των ποσών των άμεσων ενισχύσεων — Κύρος — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων]	7
2013/C 141/12	Υπόθεση C-289/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Ιουνίου 2012 ο Zdeněk Altner κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 23 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-535/11, Altner κατά Επιτροπής	8
2013/C 141/13	Υπόθεση C-33/13: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Πολωνία) στις 22 Ιανουαρίου 2013 — Marcin Jagiełło κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	8
2013/C 141/14	Υπόθεση C-34/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 23 Ιανουαρίου 2013 — Monika Kušionová κατά SMART Capital, a.s.	9
2013/C 141/15	Υπόθεση C-38/13: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Białymstoku (Πολωνία) στις 25 Ιανουαρίου 2013 — Małgorzata Nierodzik κατά Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakładowi Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy	9
2013/C 141/16	Υπόθεση C-49/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Úřad průmyslového vlastnictví (Τσεχική Δημοκρατία) στις 29 Ιανουαρίου 2013 — MF 7 a.s. κατά MAFRA a.s.	10
2013/C 141/17	Υπόθεση C-51/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) στις 31 Ιανουαρίου 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV κατά Hubertus Wilhelmus van Leeuwen	10
2013/C 141/18	Υπόθεση C-53/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Ostravě (Τσεχική Δημοκρατία) στις 30 Ιανουαρίου 2013 — Strojírny Prostějov, a.s. κατά Odvolací finanční ředitelství	11
2013/C 141/19	Υπόθεση C-60/13: Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας	11
2013/C 141/20	Υπόθεση C-61/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Alba Forni κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	11
2013/C 141/21	Υπόθεση C-62/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Immacolata Racca κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	12

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2013/C 141/22	Υπόθεση C-63/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Fortuna Russo κατά Comune di Napoli	13
2013/C 141/23	Υπόθεση C-72/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 11 Φεβρουαρίου 2013 — Gmina Wrocław κατά Minister Finansów	14
2013/C 141/24	Υπόθεση C-87/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Staatssecretaris van Financiën κατά X	14
2013/C 141/25	Υπόθεση C-99/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 28 Φεβρουαρίου 2013 — Guy Kleynen κατά Conseil des ministres	14
2013/C 141/26	Υπόθεση C-106/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Tivoli (Ιταλία) στις 4 Μαρτίου 2013 — Francesco Fierro κατά Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza	15
2013/C 141/27	Υπόθεση C-108/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2013 — Εταιρία Mac GmbH κατά Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	15
2013/C 141/28	Υπόθεση C-122/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Firenze (Ιταλία) στις 15 Μαρτίου 2013 — Paola C κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri	15
2013/C 141/29	Υπόθεση C-134/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 18 Μαρτίου 2013 — Raytek GmbH, Fluke Europe BV κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	16
2013/C 141/30	Υπόθεση C-141/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Μαρτίου 2013 η Reber Holding GmbH & Co. KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 17 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	16
Γενικό Δικαστήριο		
2013/C 141/31	Υπόθεση T-422/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — Kappa Filter Systems κατά ΓΕΕΑ (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS) (Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Απουσία τυχηρού — Προδήλως απαράδεκτο)	18

2013/C 141/32	Υπόθεση T-462/12 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2013 — Pilkington Group κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Δημοσίευση αποφάσεως που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Απόρριψη της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχείρισεως στοιχείων που υποτίθεται ότι καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Επείγον — Fumus boni juris — Στάθμιση συμφερόντων) 18	18
2013/C 141/33	Υπόθεση T-552/12 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2013 — North Drilling κατά Συμβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Αίτηση προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος — Στάθμιση των συμφερόντων) 19	19
2013/C 141/34	Υπόθεση T-4/13 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2013 Communicaid Group κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία προσκλήσεως υποβολής προσφορών — Υπηρεσίες διδασκαλίας ξένων γλωσσών — Απόρριψη προσφοράς διαγωνιζομένου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Απώλεια ευκαιρίας — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας — Έλλειψη επείγοντος) 19	19
2013/C 141/35	Υπόθεση T-98/13: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — CMT κατά ΓΕΕΑ — Camomilla (Camomilla) 19	19
2013/C 141/36	Υπόθεση T-99/13: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — CMT κατά ΓΕΕΑ — Camomilla (Camomilla) 20	20
2013/C 141/37	Υπόθεση T-100/13: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — CMT κατά ΓΕΕΑ — Camomilla (CAMOMILLA) 21	21
2013/C 141/38	Υπόθεση T-106/13: Αγωγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — Synergy Hellas/Commission 21	21
2013/C 141/39	Υπόθεση T-118/13: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — Whirlpool Europe κατά Επιτροπής 22	22
2013/C 141/40	Υπόθεση T-129/13: Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2013 — Alpiq RomIndustries και Alpiq RomEnergie κατά Επιτροπής 22	22
2013/C 141/41	Υπόθεση T-131/13: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2013 — Lardini κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση άνθους) 23	23
2013/C 141/42	Υπόθεση T-138/13: Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2013 — Evonik Oil Additives κατά ΓΕΕΑ — BRB International (VISCOTECH) 23	23

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 141/43	Υπόθεση T-155/13: Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Zanjani κατά Συμβουλίου	24
2013/C 141/44	Υπόθεση T-161/13: Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2013 — First Islamic Investement Bank κατά Συμβουλίου	24
2013/C 141/45	Υπόθεση T-172/13: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Novomatic κατά ΓΕΕΑ — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)	25
2013/C 141/46	Υπόθεση T-173/13: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2013 — Selo Medical κατά ΓΕΕΑ — biosyn Arzneimittel (SELOGYN)	25
2013/C 141/47	Υπόθεση T-215/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2013 — Freistaat Sachsen κατά Επιτροπής	26
2013/C 141/48	Υπόθεση T-217/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2013 — Mitteldeutsche Flughafen και Flughafen Dresden κατά Επιτροπής	26
2013/C 141/49	Υπόθεση T-49/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2013 — Lafarge κατά Επιτροπής	26
2013/C 141/50	Υπόθεση T-194/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2013 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)	26

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 141/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 129 της 4.5.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 123 της 27.4.2013

EE C 114 της 20.4.2013

EE C 108 της 13.4.2013

EE C 101 της 6.4.2013

EE C 86 της 23.3.2013

EE C 79 της 16.3.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέου μέλους του Γενικού Δικαστηρίου

(2013/C 141/02)

Ο Carl Wetter, ο οποίος, με απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Μαρτίου 2013 ⁽¹⁾, διορίστηκε δικαστής στο Γενικό Δικαστήριο για την περίοδο από 9 Μαρτίου 2013 έως 31 Αυγούστου 2013, ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 18 Μαρτίου 2013.

⁽¹⁾ ΕΕ L 65 της 8.3.2013, σ. 22.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., κατά νόμον διάδοχος της Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. κατά Gazdasági Versenyhivatal

(Υπόθεση C-32/11) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Εφαρμογή αντίστοιχης εθνικής ρυθμίσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Διμερείς συμφωνίες μεταξύ ασφαλιστικής εταιρίας και συνεργείων επισκευής αυτοκινήτων σχετικά με την ωριαία αμοιβή επισκευής — Αυξημένη ωριαία αμοιβή ανάλογα με τον αριθμό των ασφαλιστικών συμβολαίων που συνάπτονται με την ασφαλιστική εταιρία κατόπιν μεσολαβήσεως των εν λόγω συνεργείων υπό την ιδιότητά τους ως μεσιτών ασφαλίσεων — Έννοια της «συμφωνίας που έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού»)

(2013/C 141/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., κατά νόμον διάδοχος της Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.

κατά

Gazdasági Versenyhivatal

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Ερμηνεία του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Διμερείς συμφωνίες που συνήφθησαν μεταξύ ασφαλιστικής εταιρίας και ορισμένων συνεργείων αυτοκινήτων, δυνάμει των οποίων η ωριαία αμοιβή που καταβάλλεται στο συνεργείο αυτοκινήτων από την ασφαλιστική εταιρία εξαρτάται από τον αριθμό και το ποσοστό ασφαλιστικών συμβολαίων που έχει υπογράψει η εν λόγω ασφαλιστική εταιρία με τη διαμεσολάβηση του συνεργείου,

το οποίο ενεργεί ως διαμεσολαβητής της εν λόγω ασφαλιστικής εταιρίας — Εθνική ρύθμιση που χρησιμοποιεί έννοια που είναι ανάλογη με μια έννοια του δικαίου της Ενώσεως — Η έννοια των «συμφωνιών που έχουν ως σκοπό να εμποδίζουν, να περιορίζουν ή να νοθεύουν τον ανταγωνισμό»

Διατακτικό

Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι συμφωνίες με τις οποίες ασφαλιστικές εταιρίες αυτοκινήτων συμφωνούν διμερώς, είτε με εμπορικές αντιπροσωπείες αυτοκινήτων που λειτουργούν ως συνεργεία επισκευής είτε με ένωση εκπροσωπούσα τις τελευταίες, επί της ωριαίας αμοιβής που η ασφαλιστική εταιρία καλείται να καταβάλει για την επισκευή οχημάτων ασφαλισμένων από την ίδια, προβλέποντας ότι η αμοιβή αυτή εξαρτάται μεταξύ άλλων από τον αριθμό και το ποσοστό ασφαλιστηρίων που ο εμπορικός αντιπρόσωπος εξασφάλισε ως μεσίτης ασφαλίσεων υπέρ της εν λόγω εταιρίας, μπορούν να εκληφθούν ως περιοριστικές του ανταγωνισμού «λόγω του αντικειμένου» τους, κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, αν, κατόπιν ατομικής και συγκεκριμένης εξετάσεως του περιεχομένου και του σκοπού τους καθώς και του οικονομικού και νομικού πλαισίου εντός του οποίου αυτές εντάσσονται, προκύπτει ότι παραβιάζουν, ως εκ της φύσεώς τους, την ορθή λειτουργία του ανταγωνισμού σε μία από τις δύο συγκεκριμένες αγορές.

⁽¹⁾ EE C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-108/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — ΦΠΑ — Μειωμένος συντελεστής — Παραδόσεις λαγωνικών και ίππων που δεν χρησιμοποιούνται συνήθως στην παρασκευή τροφίμων για ανθρώπινη ή ζωική κατανάλωση στη μίσθωση ίππων και σε ορισμένες υπηρεσίες σπερματεγχύσεως — Οδηγία 2006/112/EK — Παράβαση των άρθρων 96, 98, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, και 110)

(2013/C 141/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και C. Soulay)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon, M. Collins, N. Travers και D. O'Hagan)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J. — S. Pilczner)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 96, 98 (σε συνδυασμό με το παράρτημα III) και 110 της οδηγίας του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ.1) — Εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας εφαρμόζεται μειωμένος συντελεστής στην παράδοση λαγωνικών και ίππων μη χρησιμοποιούμενων για την παρασκευή ή την παραγωγή τροφίμων που προορίζονται για κατανάλωση από ανθρώπους ή από ζώα, στη μίσθωση ίππων και σε ορισμένες υπηρεσίες σπερματεγχύσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, προβλέποντας την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας 4,8 % στις παραδόσεις λαγωνικών και ίππων που δεν χρησιμοποιούνται συνήθως στην παρασκευή τροφίμων για ανθρώπινη ή ζωική κατανάλωση στη μίσθωση ίππων και σε ορισμένες υπηρεσίες σπερματεγχύσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96, 98, σε συνδυασμό με το παράρτημα III, και 110 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-216/11) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Ειδικοί φόροι κατανάλωσης — Προϊόντα καπνού κτηθέντα εντός κράτους μέλους και μεταφερθέντα σε άλλο κράτος μέλος — Αποκλειστικώς ποσοτικά κριτήρια εκτίμησης — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εισαγωγή)

(2013/C 141/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και O. Beynet)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και N. Rouam)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 34 ΣΛΕΕ και της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1), και ιδίως των άρθρων της 8 και 9 — Εθνική ρύθμιση που επιβάλλει οικονομικές κυρώσεις πέραν ορισμένων ορίων σε περίπτωση κατοχής προϊόντων καπνού που αποκτήθηκαν σε ένα κράτος μέλος και μεταφέρονται σε άλλο — Αποκλειστικώς ποσοτικά κριτήρια εκτίμησης — Ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εισαγωγή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, χρησιμοποιώντας αμιγώς ποσοτικό κριτήριο για την εκτίμηση του εμπορικού χαρακτήρα της κατοχής από ιδιώτες επεξεργασμένου καπνού προερχόμενου από άλλο κράτος μέλος αλλά και εφαρμόζοντας το κριτήριο αυτό ανά ιδιωτικό όχημα (και όχι ανά άτομο) και συνολικώς για όλα τα προϊόντα καπνού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και, ειδικότερα, από τα άρθρα 8 και 9 αυτής.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 226 της 30.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 — Viega GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-276/11 P) (¹)

[Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμφωνία — Τομέας συνδέσμων σωληνώσεων (ρακόρ) από χαλκό και κράματα χαλκού — Σύνδεση σωληνώσεων για συγκόλληση και λιθοκόλληση — Διεξαγωγή και εκτίμηση των αποδείξεων — Αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρχή της αναλογικότητας]

(2013/C 141/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Viega GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: J. Burrichter, T. Mäger και M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka, R. Sauer, και A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2011, T-375/06, Viega GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με την οποία η προσφεύγουσα είχε ζητήσει την ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 4180 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ σχετικά με συμφωνία επιχειρήσεων στον τομέα των συνδέσμων σωληνώσεων (ρακόρ) από χαλκό και κράματα χαλκού, ή, επικουρικά, τη μείωση του προστίμου που της είχε επιβληθεί — Παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, της αρχής της αναλογικότητας και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως — Παραβίαση των αρχών που διέπουν τη διαδικασία έρευνας — Παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 23, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη Viega GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 238 της 13.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mohamed Aziz κατά Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Υπόθεση C-415/11) (¹)

(Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου — Διαδικασία εκτελέσεως ενυπόθηκης απαίτησεως — Δικαιοδοσία του εθνικού δικαστηρίου της ουσίας — Καταχρηστικές ρήτρες — Κριτήρια εκτιμήσεως)

(2013/C 141/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mohamed Aziz

κατά

Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Mercantil — Ερμηνεία του σημείου 1, στοιχεία ε) και γ), του παραρτήματος της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Ρήτρες έχουσες ως αντικείμενο ή ως συνέπεια τη σε βάρος του καταναλωτή που δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις του απαίτηση καταβολής δυσανάλογα υψηλού ποσού αποζημιώσεως — Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου — Διατάξεις του εθνικού δικονομικού δικαίου στον τομέα της αναγκαστικής εκτελέσεως κατά βαρυνόμενων με υποθήκη ή ενέχυρο πραγμάτων, οι οποίες περιορίζουν τους λόγους ανακοπής που μπορεί να προβάλει ο καθού η εκτέλεση

Διατακτικό

1) Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει μια κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, ενώ δεν προβλέπει στο πλαίσιο διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαίτησεως λόγους ανακοπής αντλούμενους από τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας η οποία αποτελεί βάση του εκτελεστού τίτλου, δεν παρέχει στο δικαστήριο της ουσίας, το οποίο είναι αρμόδιο για την εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας τέτοιας ρήτρας, τη δυνατότητα λήψεως προσωρινών μέτρων, όταν η λήψη των μέτρων αυτών είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της αποφάσεώς του.

2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

— η έννοια της «σημαντικής ανισορροπίας», σε βάρος του καταναλωτή πρέπει να εκτιμάται διά της αναλύσεως των εθνικών κανόνων που ισχύουν ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων, προκειμένου να εκτιμηθεί αν, και, ενδεχομένως, σε ποιο βαθμό, η σύμβαση περιάγει τον καταναλωτή σε έννομη κατάσταση λιγότερο ευνοϊκή σε σχέση με εκείνη που προβλέπει η εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία. Ομοίως, είναι χρήσιμο προς τούτο να εξεταστεί η νομική κατάσταση του εν λόγω καταναλωτή, λαμβανομένων υπόψη των μέσων που διαθέτει, σύμφωνα με την εθνική κανονιστική ρύθμιση, για την παύση της χρήσεως καταχρηστικών ρητρών·

— για να εξακριβωθεί η εν λόγω ανισορροπία δημιουργείται «παρά την απαίτηση καλής πίστης», πρέπει να εξεταστεί αν ο επαγγελματίας, έχοντας συμβληθεί νομίμως και θεμιτώς με τον καταναλωτή, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι ο καταναλωτής θα δεχθεί την οικεία ρήτρα κατόπιν ατομικής διαπραγματεύσεως.

Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/13 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το παράρτημα στο οποίο περιλαμβάνεται η διάταξη αυτή περιλαμβάνει ενδεικτικό και όχι εξαντλητικό κατάλογο των ρητρών που μπορούν να κριθούν καταχρηστικές.

(¹) ΕΕ C 331 της 12.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Městský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Česká spořitelna, a.s. κατά Gerald Feichter

(Υπόθεση C-419/11) ⁽¹⁾

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Άρθρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', και 15, παράγραφος 1 — Έννοιες «διαφορές εκ συμβάσεως» και «σύμβαση καταναλωτή» — Γραμμάτιο σε διαταγή — Τριτεγγύηση — Εγγύηση συμβάσεως πιστώσεως]

(2013/C 141/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Městský soud v Praze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Česká spořitelna, a.s.

κατά

Gerald Feichter

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Městský soud v Praze — Ερμηνεία των άρθρων 5, σημείο 1, στοιχείο α', και 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Έννοιες «διαφορές εκ συμβάσεως» και «σύμβαση καταναλωτή» — Διεθνής δικαιοδοσία σχετικά με διαφορά από υποχρέωση που ο διαχειριστής εταιρίας ανέλαβε με το να τριτεγγυηθεί γραμμάτιο σε διαταγή το οποίο η εταιρία αυτή εξέδωσε εν λευκώ υπέρ τράπεζας ως ασφάλεια για μια πιστωτική σύμβαση — Καθορισμός του τόπου εκπληρώσεως της παροχής, όταν ο τόπος πληρωμής αρχικά δεν αναγραφόταν στο γραμμάτιο σε διαταγή

Διατακτικό

1) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο με στενούς επαγγελματικούς δεσμούς με εταιρία, όπως είναι η διαχείρισή της ή η πλειοψηφική συμμετοχή σε αυτήν, δεν δύναται να θεωρηθεί καταναλωτής κατά τη διάταξη αυτή όταν τριτεγγυάται γραμμάτιο σε διαταγή που εκδόθηκε ως εγγύηση των υποχρεώσεων που η εταιρία αυτή έχει βάσει συμβάσεως σχετικά με τη χορήγηση πιστώσεως. Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή προκειμένου να καθοριστεί το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σχετικά με αγωγή με την οποία ο δικαιούχος γραμματίου σε διαταγή, το οποίο εκδόθηκε σε κράτος μέλος, επικαλείται τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτό το γραμμάτιο σε διαταγή, το οποίο είχε ατελή μορφή κατά την ημερομηνία της υπογραφής του και συμπληρώθηκε αργότερα από τον δικαιούχο, κατά του τριτεγγυητή ο οποίος είναι κάτοικος άλλου κράτους μέλους.

2) Το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001 έχει εφαρμογή προκειμένου να καθοριστεί το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σχετικά με αγωγή με την οποία ο δικαιούχος γραμματίου σε διαταγή, το οποίο εκδόθηκε σε κράτος μέλος, επικαλείται τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτό το γραμμάτιο σε διαταγή, το οποίο είχε ατελή μορφή κατά την ημερομηνία της υπογραφής του και συμπληρώθηκε αργότερα από τον δικαιούχο, κατά του τριτεγγυητή ο οποίος είναι κάτοικος άλλου κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 της 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jutta Leth κατά Republik Österreich, Land Niederösterreich

(Υπόθεση C-420/11) ⁽¹⁾

(Περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Χορήγηση άδειας για τέτοιο σχέδιο έργου χωρίς να έχει προηγηθεί η επιβαλλόμενη εκτίμηση — Σκοποί της εκτιμήσεως αυτής — Προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η θεμελίωση δικαιώματος προς αποκατάσταση ζημίας — Συνεκτίμηση ή μη της προστασίας των ιδιωτών από περιουσιακή ζημία)

(2013/C 141/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jutta Leth

κατά

Republik Österreich, Land Niederösterreich

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ L 73, σ. 5) και 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003 (ΕΕ L 156) — Έγκριση σχεδίου χωρίς τη δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων του στο περιβάλλον — Αγωγή αποζημιώσεως εκ μέρους ιδιώτη λόγω της προκληθείσας από το εν λόγω σχέδιο απομείωσης της αξίας του ακινήτου του — Σκοπός της εκτιμήσεως των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Περιλαμβάνεται η όχι η προστασία των ιδιωτών έναντι περιουσιακής ζημίας

Διατακτικό

Το άρθρο 3 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, και 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, έχει την έννοια ότι η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως προβλέπεται με το άρθρο αυτό, δεν περιλαμβάνει την εκτίμηση των επιπτώσεων του επίμαχου σχεδίου έργου στην αξία υλικών αγαθών. Εντούτοις, η περιουσιακή ζημία, στον βαθμό που αποτελεί την άμεση οικονομική συνέπεια των επιπτώσεων ενός σχεδίου δημόσιου ή ιδιωτικού έργου στο περιβάλλον, καλύπτεται από τον προστατευτικό σκοπό τον οποίο επιδιώκει η οδηγία αυτή.

Κατά το δίκαιο της Ένωσης και υπό την επιφύλαξη τυχόν λιγότερο περιοριστικών κανόνων του εθνικού δικαίου στον τομέα της ευθύνης του Δημοσίου, η παράλειψη της διενέργειας εκτιμήσεως περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατά παράβαση των απαιτήσεων της εν λόγω οδηγίας δεν παρέχει καταρχήν, από μόνη της, στον ιδιώτη δικαίωμα προς αποκατάσταση αμείνων περιουσιακής ζημίας που προκλήθηκε από την απομείωση της αξίας του ακινήτου του η οποία οφείλεται στις επιπτώσεις του ως άνω σχεδίου έργου στο περιβάλλον. Ωστόσο, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να ελέγξει αν ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα αποζημιώσεως, μεταξύ άλλων η ύπαρξη άμεσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προβαλλόμενης παραβάσεως και της προκληθείσας ζημίας.

(¹) EE C 319 της 29.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valsts ierēmmumu dienests κατά Ablessio SIA

(Υπόθεση C-527/11) (¹)

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 213, 214 και 273 — Χορήγηση ατομικού αριθμού φορολογικού μητρώου στους υποκειμένους σε ΦΠΑ — Άρνηση χορηγήσεως αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, επειδή ο φορολογούμενος δεν διαθέτει υλικά, τεχνικά και οικονομικά μέσα προς άσκηση της δηλωθείσας οικονομικής δραστηριότητας — Νομιμότητα — Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής — Αρχή της αναλογικότητας)

(2013/C 141/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valsts ierēmmumu dienests

κατά

Ablessio SIA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Augstākās tiesas Senāts — Ερμηνεία του άρθρου 214 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1), σε συνδυασμό με το άρθρο 273 της οδηγίας αυτής — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει δυνατότητα αρνήσεως της εγγραφής στο μητρώο υποκειμένων σε ΦΠΑ, εφόσον ο υποκείμενος στον φόρο δεν προσκομίζει στοιχεία ή προσκομίζει ψευδή στοιχεία σχετικά με την υλική, τεχνική και οικονομική δυνατότητά του να ασκήσει τη δηλούμενη οικονομική δραστηριότητα — Άρνηση εγγραφής εταιρίας στο μητρώο των υποκειμένων σε ΦΠΑ με το αιτιολογικό ότι η εταιρία δεν είναι σε θέση να ασκήσει τη δηλωθείσα οικονομική δραστηριότητα

Διατακτικό

Προσκρούει στα άρθρα 213, 214 και 273 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, η άρνηση της φορολογικής αρχής κράτους μέλους να χορηγήσει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε εταιρία, προς εξασφάλιση της ορθής είσπραξης του ΦΠΑ και την αποφυγή της απάτης, μόνο και μόνο επειδή η εταιρία αυτή δεν διαθέτει, κατά την κρίση της εν λόγω αρχής, τα υλικά, τεχνικά και οικονομικά μέσα που απαιτούνται για την άσκηση της δηλωθείσας οικονομικής δραστηριότητας και επειδή ο κατέχων το κεφάλαιο της εταιρίας αυτής έχει επανειλημμένως λάβει ατομικό αριθμό μητρώου για άλλες επιχειρήσεις οι οποίες ουδέποτε άσκησαν πραγματικά οικονομική δραστηριότητα και οι οποίες μεταβιβάστηκαν αμέσως μετά τη χορήγηση του ατομικού αριθμού, χωρίς η αρχή αυτή να έχει αποδείξει, βάσει αντικειμενικών στοιχείων, ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις που γεννούν την υποψία ότι ο αριθμός φορολογικού μητρώου θα χρησιμοποιηθεί με σκοπό τη φοροδιαφυγή. Απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει αν η φορολογική αρχή έχει προσκομίσει επαρκείς ενδείξεις όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου φοροδιαφυγής στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης.

(¹) EE C 6 της 7.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 2013 [αίτηση του Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agrargenossenschaft Neuzelle eG κατά Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Υπόθεση C-545/11) (¹)

[Κοινή γεωργική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 73/2009 — Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2 — Διαφοροποίηση των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται στους γεωργούς — Συμπληρωματική μείωση των ποσών των άμεσων ενισχύσεων — Κύρος — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων]

(2013/C 141/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Agrargenossenschaft Neuzelle eG

κατά

Landrat des Landkreises Oder-Spree

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Κύρος του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006 και (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16) — Μεγαλύτερη μείωση των ποσών των αμέσων ενισχύσεων για τα έτη 2009 έως 2012 από αυτήν που προέβλεπε ο κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση του πρώτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο δυνάμενο να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007, και για την κατάργηση του κανονισμού 1782/2003, υπό το πρίσμα της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 2) Από την εξέταση του δεύτερου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο δυνάμενο να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 73/2009 υπό το πρίσμα της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

(¹) ΕΕ C 25 της 28.1.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Ιουνίου 2012 ο Zdeněk Altner κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 23 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-535/11, Altner κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-289/12 P)

(2013/C 141/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Zdeněk Altner (εκπρόσωπος: J. Čapek, advokát)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 7ης Μαρτίου 2013 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε τον Zdeněk Altner στα δικαστικά έξοδά του.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Πολωνία) στις 22 Ιανουαρίου 2013 — Marcin Jagiełło κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Υπόθεση C-33/13)

(2013/C 141/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Marcin Jagiełło

Καθού: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (¹) να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να θεωρείται ως παράδοση αγαθών η πώληση από πρόσωπο το οποίο ενεργεί με τη συναίνεση άλλου προσώπου υπό την επωνυμία της εταιρίας αυτού του άλλου προσώπου προκειμένου να αποκρύψει τη δική του οικονομική δραστηριότητα;
- 2) Πρέπει το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αποκλείει την έκπτωση του φόρου εισροών που προκύπτει από τιμολόγιο εκδοθέν από πρόσωπο το οποίο είχε θέσει μόνον την επωνυμία του στη διάθεση άλλου προσώπου που προέβη σε πώληση αγαθών, χωρίς να επιβάλλεται να αποδειχθεί ότι ο αγοραστής γνώριζε ή βάσει αντικειμενικών περιστάσεων μπορούσε να προβλέψει ότι η πράξη στην οποία συμμετείχε είχε σχέση με αξιόποινη πράξη ή άλλες παραβάσεις που διέπραξε ο εκδότης του τιμολογίου ή το πρόσωπο που συμπράττει με αυτόν;

(¹) ΕΕ L 145, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 23 Ιανουαρίου 2013 — Monika Kušionová κατά SMART Capital, a.s.

(Υπόθεση C-34/13)

(2013/C 141/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešove

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Monika Kušionová

Εναγομένη: SMART Capital, a.s.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές και η οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), υπό το πρίσμα του άρθρου 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε κανονιστική διάταξη κράτους μέλους, όπως η διάταξη του άρθρου 151j, παράγραφος 1, του αστικού κώδικα, σε συνδυασμό με τις περαιτέρω διατάξεις της ρυθμίσεως την οποία αφορά η κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει στον πιστωτή, χωρίς εκτίμηση των συμβατικών ρητρών από δικαστήριο, να απαιτήσει παροχή απορρέουσα από καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες επισπεύδοντας εκτέλεση επί του ακινήτου κυριότητας του καταναλωτή, επί του οποίου έχει συσταθεί εγγύηση, παρά το ότι υπάρχει διαφωνία μεταξύ των διαδίκων σχετικά με το αν πρόκειται για καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες;

2) Απαγορεύουν οι προαναφερθείσες στο πρώτο ερώτημα κανονιστικές διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης κανόνα του εσωτερικού δικαίου, όπως το άρθρο 151j, παράγραφος 1, του αστικού κώδικα, σε συνδυασμό με τις περαιτέρω διατάξεις της ρυθμίσεως την οποία αφορά η κύρια δίκη, ο οποίος επιτρέπει στον πιστωτή να απαιτήσει παροχή απορρέουσα από καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες επισπεύδοντας εκτέλεση επί του ακινήτου κυριότητας του καταναλωτή, επί του οποίου έχει συσταθεί εγγύηση, χωρίς εκτίμηση των συμβατικών ρητρών από δικαστήριο, παρά το ότι υπάρχει διαφωνία μεταξύ των διαδίκων σχετικά με το αν πρόκειται για καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες;

3) Πρέπει η απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Μαρτίου 1978, [106/77], Simmenthal ⁽³⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός των οδηγιών που αναφέρονται στο πρώτο ερώτημα, υπό το πρίσμα του άρθρου 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το εθνικό δικαστήριο δεν εφαρμόζει διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, όπως το άρθρο 151j, παράγραφος 1, του αστικού κώδικα, σε συνδυασμό με τις περαιτέρω διατάξεις των ρυθμίσεων τις οποίες αφορά η κύρια δίκη, οι οποίες επιτρέπουν στον πιστωτή να απαιτήσει παροχή απορρέουσα από καταχρηστικές συμβατικές ρήτρες επισπεύδοντας εκτέλεση επί του ακινήτου κυριότητας του καταναλωτή, επί του οποίου έχει συσταθεί εγγύηση, χωρίς εκτίμηση των συμβατικών ρητρών από δικαστήριο, αποφεύγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον αυτεπάγγελτο δικαστικό έλεγχο των συμβατικών ρητρών, παρά το ότι υπάρχει διαφωνία μεταξύ των διαδίκων;

4) Πρέπει το άρθρο 4 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συμβατική ρήτρα η οποία περιέχεται σε σύμβαση συναπτόμενη με καταναλωτή –χωρίς τη συνδρομή δικηγόρου– και η οποία επιτρέπει στον πιστωτή να επισπεύσει εξώδικη εκτέλεση επί του πράγματος επί του οποίου έχει συσταθεί εγγύηση χωρίς δικαστικό έλεγχο, καταστρατηγεί τη θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης που επιτάσσει αυτεπάγγελτο δικαστικό έλεγχο των συμβατικών ρητρών και, για τον λόγο αυτό, είναι καταχρηστική, μολονότι η διατύπωση της εν λόγω συμβατικής ρήτρας προέρχεται από κανόνα του εσωτερικού δικαίου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 149, σ. 22.

⁽³⁾ Συλλογή τόμος 1978, σ. 239.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Białymstoku (Πολωνία) στις 25 Ιανουαρίου 2013 — Małgorzata Nierodzik κατά Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakładowi Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

(Υπόθεση C-38/13)

(2013/C 141/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Małgorzata Nierodzik

Καθού: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει το άρθρο 1 της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, η ρήτρα 1 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK, η ρήτρα 4 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/EK και η γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου περί απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων λόγω του είδους της συμβάσεως εργασίας να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά ρύθμιση του εσωτερικού δικαίου η οποία προβλέπει για συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, των οποίων η συμφωνηθείσα διάρκεια υπερβαίνει τους έξι μήνες, διαφορετικές (λιγότερο συμφέρουσες για τους εργαζομένους οι οποίοι απασχολούνται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου) αρχές για τον προσδιορισμό της διάρκειας των προθεσμιών καταγγελίας από αυτές που ισχύουν για τον προσδιορισμό της διάρκειας των προθεσμιών καταγγελίας συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου, και, συγκεκριμένα, αντιβαίνει σε αυτά ρύθμιση του εσωτερικού δικαίου (άρθρο 33 του νόμου της 26ης Ιουνίου 1974 [εργατικός κώδικας]), η οποία προβλέπει μια σταθερή, ανεξάρτητη από τη διάρκεια απασχολήσεως των εργαζομένων στην εκμετάλλευση, προθεσμία καταγγελίας δύο εβδομάδων για συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου των οποίων η συμφωνηθείσα διάρκεια υπερβαίνει τους έξι μήνες, όταν η προθεσμία καταγγελίας για συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου εξαρτάται από τη διάρκεια απασχολήσεως των εργαζομένων στην εκμετάλλευση και μπορεί να κυμαίνεται από δύο εβδομάδες έως τρεις μήνες (άρθρο 36, παράγραφος 1, [του εργατικού κώδικα]);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Úřad průmyslového vlastnictví (Τσεχική Δημοκρατία) στις 29 Ιανουαρίου 2013 — MF 7 a.s. κατά MAFRA a.s.

(Υπόθεση C-49/13)

(2013/C 141/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Úřad průmyslového vlastnictví

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: MF 7 a.s.

Καθή: MAFRA a.s.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας [2008/95/EK] ⁽¹⁾ την έννοια ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση ενός σήματος ενήργησε καλόπιστα, σημασία έχουν μόνον οι περιστάσεις που συντρέχουν πριν από ή κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος, ή μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη, ως αποδεικτικά στοιχεία του γεγονότος ότι ο αιτών ενήργησε καλόπιστα, και περιστάσεις οι οποίες ανέκυψαν μετά την υποβολή της αιτήσεως;
- 2) Είναι αναγκαία η εφαρμογή της αποφάσεως που εκδόθηκε στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-414/99 έως C-416/99 ⁽²⁾ σε όλες γενικώς τις περιπτώσεις κατά τις οποίες εξετάζεται εάν ο δικαιούχος ενός σήματος παρέσχε τη συγκατάθεσή του για συμπεριφορά δυνάμενη να έχει ως αποτέλεσμα την εξασθένιση ή τον περιορισμό των αποκλειστικών δικαιωμάτων του;

- 3) Μπορεί η καλή πίστη του αιτούντος την καταχώριση μεταγενέστερου σήματος να συναχθεί από το γεγονός ότι ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος συνήψε με τον εν λόγω αιτούντα συμβάσεις, με τις οποίες του παρέσχε, αφενός, τη συγκατάθεσή του για την έκδοση περιοδικού εντύπου με διακριτικό τίτλο παρόμοιο με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και για την καταχώριση του εν λόγω περιοδικού από τον αιτούντα την καταχώριση του μεταγενέστερου σήματος και, αφετέρου, υποστήριξη για την έκδοσή του χωρίς, εντούτοις, οι οικείες συμβάσεις να ρυθμίζουν ρητώς το ζήτημα των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας;
- 4) Στο μέτρο που οι περιστάσεις, οι οποίες ανέκυψαν μετά την υποβολή αιτήσεως για την καταχώριση ενός σήματος, ενδέχεται να έχουν επίσης σημασία προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση του σήματος ενήργησε καλόπιστα, μπορεί, επικουρικά, να συναχθεί ότι ο αιτών ενήργησε καλόπιστα από το γεγονός ότι ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος ανέχθηκε εν γνώσει του την ύπαρξη του επίμαχου σήματος τουλάχιστον για μια δεκαετία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 299 της 8.11.2008, σ. 25).

⁽²⁾ Συλλογή 2001, σ. I-8691.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) στις 31 Ιανουαρίου 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV κατά Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Υπόθεση C-51/13)

(2013/C 141/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank te Rotterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Εναγόμενος: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο δικαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα στο άρθρο 31, παράγραφος 3, της τρίτης οδηγίας σχετικά με την ασφάλεια ζωής ⁽¹⁾ η υποχρέωση του ασφαλιστή, βάσει γενικών και άγραφων κανόνων του δικαίου των Κάτω Χωρών, όπως είναι οι κανόνες της εύλογης και δίκαιης συμπεριφοράς, οι οποίοι διέπουν την (προ)συμβατική σχέση μεταξύ ενός ασφαλιστή που προσφέρει ασφάλεια ζωής και ενός εν δυνάμει ασφαλισμένου και/ή βάσει ενός γενικού και/ή ειδικού καθήκοντος επιμέλειας, να παρέχει περισσότερα στοιχεία στους ασφαλισμένους, όσον αφορά τα έξοδα και τα ασφαλιστικά κινδύνου της συμβάσεως ασφαλίσεως, απ' ό,τι προβλέφθηκε το 1999 με τις διατάξεις του δικαίου των Κάτω Χωρών με τις οποίες μεταφέρθηκε στο δικαιο αυτό η τρίτη οδηγία για την ασφάλεια ζωής (και ειδικότερα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχεία q και r, της RIAV [κανονιστική απόφαση περί παροχής πληροφοριών στους ασφαλισμένους] 1998);

- 2) Επηρεάζει την απάντηση που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα το ζήτημα ποια είναι ή μπορεί να είναι κατά το δίκαιο των Κάτω Χωρών η συνέπεια της μη παροχής των στοιχείων αυτών;

(¹) Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ L 360, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Ostravě (Τσεχική Δημοκρατία) στις 30 Ιανουαρίου 2013 — Strojírny Prostějov, a.s. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-53/13)

(2013/C 141/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Ostravě

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Strojírny Prostějov, a.s.

Καθής: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείουν τα άρθρα 56 και 57 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία, σε περίπτωση που μια επιχείρηση, η οποία θέτει εργαζομένους στη διάθεση άλλης επιχείρησης (προμηθευτής), εδρεύει στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, επιβάλλει στην επιχείρηση που χρησιμοποιεί τους εργαζομένους την υποχρέωση να παρακρατεί τον φόρο εισοδήματος που τους αφορά και να τον αποδίδει στον κρατικό προϋπολογισμό ενώ, εάν ο προμηθευτής εδρεύει στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας, η υποχρέωση αυτή βαρύνει τον προμηθευτή;

Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-60/13)

(2013/C 141/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Caeiros, L. Flynn)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, αρνούμενο να της καταβάλει το ποσό των 20 061 462,11 λιρών στερλινών (GBP) που αντιστοιχεί σε δασμούς επί εισαγωγών φρέσκου σκόρδου οι οποίοι υπολογίσθηκαν βάσει εσφαλμένων δεσμευτικών δασμολογικών πληροφοριών, δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άρθρο 8 της αποφάσεως 2000/597/ΕΚ (¹) και τα άρθρα 2, 6, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΚ) 1150/2000 (²).

— να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προβάλλει ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου προκάλεσαν απώλεια παραδοσιακών ιδίων πόρων, εκδίδοντας έγγραφα δεσμευτικών δασμολογικών πληροφοριών χωρίς την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, γεγονός το οποίο επέτρεψε εισαγωγές φρέσκου κινέζικου σκόρδου εκτός ποσόστωσης. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, σε περιπτώσεις στις οποίες υπήρξε σφάλμα της διοίκησης και, ως εκ τούτου, αδικαιολόγητα δεν εισπράχθηκαν ίδιοι πόροι, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να πιστώνεται με το ισόποσο των απωλεσθέντων ιδίων πόρων. Συνεπώς, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου θα έπρεπε να είχαν καταβάλει στην Επιτροπή το συνολικό ποσό των σχετικών δασμών, το οποίο εκτιμάται στις 20 061 462,11 λίρες στερλινές (GBP), καθώς και τον τόκο υπερημερίας, σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 1150/2000.

(¹) Απόφαση 2000/597/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 253, σ. 42).

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Alba Forni κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Υπόθεση C-61/13)

(2013/C 141/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Alba Forni

Καθού: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά το νομοθετικό πλαίσιο για τη σχολική εκπαίδευση, [το οποίο επιτρέπει τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου με τον ίδιο διδάσκοντα, χωρίς διακοπές και για απροσδιόριστο αριθμό, ακόμη και για την κάλυψη μονίμων αναγκών σε προσωπικό], ισοδύναμο μέτρο κατά την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ (1);
- 2) Πότε θεωρείται ότι μία σχέση εργασίας συνιστά παροχή προς το «Δημόσιο» υπό την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ και ειδικότερα ότι εμπίπτει στους «ειδικούς τομείς ή/και κατηγορίες εργαζομένων», με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η δικαιολόγηση συνεπειών που διαφέρουν από τις αφορώσες σχέσεις ιδιωτικού δικαίου;
- 3) Λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ (2) και του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/ΕΚ (3), περιλαμβάνονται στις υπό την έννοια της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ συνθήκες απασχολήσεως και οι συνέπειες εκ της αθέμιτης διακοπής της σχέσεως εργασίας; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, δικαιολογείται, υπό την έννοια της ρήτρας 4, η διαφοροποίηση των συνεπειών που προβλέπει κατά κανόνα η εσωτερική έννομη τάξη ανάλογα με το αν η αθέμιτη διακοπή αφορά σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου;
- 4) Απαγορεύεται, δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, κράτος [μέλος] να παρουσιάζει εσκεμμένως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο διαδικασίας ερμηνευτικής προδικαστικής παραπομπής, εσωτερικό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο δεν ανταποκρίνεται στο ισχύον; Παράλληλα, υποχρεούνται ο [εθνικός] δικαστής, ελλείψει διαφορετικής ερμηνείας του εσωτερικού δικαίου πληρούσας καθ' όμοιο τρόπο τις απορρέουσες από την ιδιότητα μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεώσεις, να ερμηνεύσει, εφόσον είναι εφικτό, το εσωτερικό δίκαιο σύμφωνα προς την προτεινόμενη από το κράτος [μέλος] ερμηνεία;
- 5) Εμπίπτει στις προϋποθέσεις που ισχύουν για τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας που προβλέπει η οδηγία 91/533/ΕΟΚ (4) και ιδίως το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο ε', η γνωστοποίηση των περιπτώσεων κατά τις οποίες η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου μπορεί να μετατραπεί σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι αντίθετη προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ και προς τον σκοπό της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ και δη προς τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη αυτής, τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου με αναδρομική ισχύ η οποία δεν εξασφαλίζει στον εργαζόμενο τη δυνατότητα να αξιώσει τα απορρέοντα από την οδηγία δικαιώματά του και την τήρηση των όρων εργασίας που αναφέρονται στο έγγραφο προσλήψεως;
- 7) Έχουν οι απορρέουσες από το ισχύον κοινοτικό δίκαιο γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ισότητας των δικονομικών όπλων και της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, καθώς και το δικαίωμα προσβάσεως σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, εν γένει, το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, που κατοχυρώνονται με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 8, της Συνθήκης της Λισσαβώνας και στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), σε συνδυασμό με το

άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και με τα άρθρα 46, 47 και 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διακήρυξη του οποίου έγινε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000, όπως αυτά ενσωματώνονται στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, την έννοια ότι εμποδίζουν, στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 1999/70/ΕΚ, την εκ μέρους του ιταλικού κράτους έκδοση, μετά την παρέλευση σημαντικού χρονικού διαστήματος (3 ετών και έξι μηνών), νομοθετικής διατάξεως, όπως του άρθρου 9 του ν.δ. 70 της 13ης Μαΐου 2011, που κατέστη νόμος με τον νόμο 106 της 12ης Ιουλίου 2006, το οποίο προσέδωσε την παράγραφο 4-bis στο άρθρο 10 του ν.δ. 368/01, με την οποία στρεβλώνονται οι συνέπειες εκκρεμών δικών, ζημιώνοντας ευθέως τον εργαζόμενο προς όφελος του Δημοσίου που ενεργεί ως εργοδότης και αποκλείεται η προβλεπόμενη από την εσωτερική έννομη τάξη δυνατότητα κυρώσεως της καταχρηστικής ανανεώσεως συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου.

- (1) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).
- (2) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).
- (3) Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).
- (4) Οδηγία 91/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Οκτωβρίου 1991 σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας (ΕΕ L 288, σ. 32).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Immacolata Racca κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Υπόθεση C-62/13)

(2013/C 141/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Immacolata Racca

Καθού: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά το νομοθετικό πλαίσιο για τη σχολική εκπαίδευση, [το οποίο επιτρέπει τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου με τον ίδιο διδάσκοντα, χωρίς διακοπές και για απροσδιόριστο αριθμό, ακόμη και για την κάλυψη μονίμων αναγκών σε προσωπικό], ισοδύναμο μέτρο κατά την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ (1);

- 2) Πότε θεωρείται ότι μία σχέση εργασίας συνιστά παροχή προς το «Δημόσιο» υπό την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/EK και ειδικότερα ότι εμπίπτει στους «ειδικούς τομείς ή/και κατηγορίες εργαζομένων», με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η δικαιολόγηση συνεπειών που διαφέρουν από τις αφορώσες σχέσεις ιδιωτικού δικαίου;
- 3) Λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK ⁽²⁾ και του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK ⁽³⁾, περιλαμβάνονται στις υπό την έννοια της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/EK συνθήκες απασχολήσεως και οι συνέπειες εκ της αθέμιτης διακοπής της σχέσεως εργασίας; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, δικαιολογείται, υπό την έννοια της ρήτρας 4, η διαφοροποίηση των συνεπειών που προβλέπει κατά κανόνα η εσωτερική έννομη τάξη ανάλογα με το αν η αθέμιτη διακοπή αφορά σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου;
- 4) Απαγορεύεται, δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, κράτος [μέλος] να παρουσιάσει εσκεμμένως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο διαδικασίας ερμηνευτικής προδικαστικής παραπομπής, εσωτερικό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο δεν ανταποκρίνεται στο ισχύον; Παράλληλα, υποχρεούται ο [εθνικός] δικαστής, ελλείψει διαφορετικής ερμηνείας του εσωτερικού δικαίου πληρούσας καθ' όμοιο τρόπο τις απορρέουσες από την ιδιότητα μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεώσεις, να ερμηνεύσει, εφόσον είναι εφικτό, το εσωτερικό δικαιοσύνη προς την προτεινόμενη από το κράτος [μέλος] ερμηνεία;
- 5) Εμπίπτει στις προϋποθέσεις που ισχύουν για τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας που προβλέπει η οδηγία 91/533/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ και ιδίως το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο ε', η γνωστοποίηση των περιπτώσεων κατά τις οποίες η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου μπορεί να μετατραπεί σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι αντίθετη προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ και προς τον σκοπό της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ και δη προς τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη αυτής, τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου με αναδρομική ισχύ η οποία δεν εξασφαλίζει στον εργαζόμενο τη δυνατότητα να αξιώσει τα απορρέοντα από την οδηγία δικαιώματά του και την τήρηση των όρων εργασίας που αναφέρονται στο έγγραφο προσλήψεως;
- 7) Έχουν οι απορρέουσες από το ισχύον κοινοτικό δικαιο γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ισότητας των δικονομικών όπλων και της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, καθώς και το δικαίωμα προσβάσεως σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, εν γένει, το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, που κατοχυρώνονται με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 8, της Συνθήκης της Λισαβώνας και στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και με τα άρθρα 46, 47 και 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των

Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διακήρυξη του οποίου έγινε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000, όπως αυτά ενσωματώνονται στη Συνθήκη της Λισαβώνας, την έννοια ότι εμποδίζουν, στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 1999/70/EK, την εκ μέρους του ιταλικού κράτους έκδοση, μετά την παρέλευση σημαντικού χρονικού διαστήματος (3 ετών και έξι μηνών), νομοθετικής διατάξεως, όπως του άρθρου 9 του ν.δ. 70 της 13ης Μαΐου 2011, που κατέστη νόμος με τον νόμο 106 της 12ης Ιουλίου 2006, το οποίο προσέδωσε την παράγραφο 4-bis στο άρθρο 10 του ν.δ. 368/01, με την οποία στρεβλώνονται οι συνέπειες εκκρεμών δικών, ζημιώνοντας ευθέως τον εργαζόμενο προς όφελος του Δημοσίου που ενεργεί ως εργοδότης και αποκλείεται η προβλεπόμενη από την εσωτερική έννομη τάξη δυνατότητα κυρώσεως της καταχρηστικής ανανεώσεως συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου.

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

⁽²⁾ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

⁽³⁾ Οδηγία 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).

⁽⁴⁾ Οδηγία 91/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1991, σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας (ΕΕ L 288, σ. 32).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Fortuna Russo κατά Comune di Napoli

(Υπόθεση C-63/13)

(2013/C 141/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fortuna Russo

Καθού: Comune di Napoli

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πότε θεωρείται ότι μία σχέση εργασίας συνιστά παροχή προς το «Δημόσιο» υπό την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/EK ⁽¹⁾, και ειδικότερα ότι εμπίπτει στους «ειδικούς τομείς ή/και κατηγορίες εργαζομένων», με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η δικαιολόγηση συνεπειών που διαφέρουν από τις αφορώσες σχέσεις ιδιωτικού δικαίου;

2) Λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK ⁽²⁾ και του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK ⁽³⁾, περιλαμβάνονται στις υπό την έννοια της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/EK συνθήκες απασχολήσεως και οι συνέπειες εκ της αθέμιτης διακοπής της σχέσεως εργασίας; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, δικαιολογείται, υπό την έννοια της ρήτρας 4, η διαφοροποίηση των συνεπειών που προβλέπει κατά κανόνα η εσωτερική έννομη τάξη ανάλογα με το αν η αθέμιτη διακοπή αφορά σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου;

3) Απαγορεύεται, δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, κράτος [μέλος] να παρουσιάσει εσκεμμένως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο διαδικασίας ερμηνευτικής προδικαστικής παραπομπής, εσωτερικό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο δεν ανταποκρίνεται στο ισχύον; Παράλληλα, υποχρεούται ο [εθνικός] δικαστής, ελλείψει διαφορετικής ερμηνείας του εσωτερικού δικαίου πληρούσας καθ' όμοιο τρόπο τις απορρέουσες από την ιδιότητα μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεώσεις, να ερμηνεύσει, εφόσον είναι εφικτό, το εσωτερικό δίκαιο σύμφωνα προς την προτεινόμενη από το κράτος [μέλος] ερμηνεία;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

⁽²⁾ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

⁽³⁾ Οδηγία 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιатύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 11 Φεβρουαρίου 2013 — Gmina Wrocław κατά Minister Finansów

(Υπόθεση C-72/13)

(2013/C 141/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Gmina Wrocław

Καθού: Minister Finansów

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, την επιβολή φόρου προστιθέμενης αξίας σε πράξεις ενός δήμου οι οποίες αφορούν την πώληση περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων ακινήτων, τα οποία

είχαν αποκτηθεί είτε βάσει νόμου είτε από χαριστική αιτία, ιδίως ως μεταβιβάσεις αιτία θανάτου, ως δωρεές ή ως εισφορά των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων σε εμπορικές εταιρίες (εισφορές σε είδος);

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Staatssecretaris van Financiën κατά X

(Υπόθεση C-87/13)

(2013/C 141/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: Staatssecretaris van Financiën

Αναρρεσίβητος: X

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμποδίζει το δίκαιο της ΕΕ, και ιδίως η ρύθμιση περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως και περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, έναν κάτοικο Βελγίου, ο οποίος, κατόπιν αιτήσεώς του, φορολογείται στις Κάτω Χώρες ως κάτοικος ημεδαπής και έχει υποβληθεί σε κόστη σχετικά με πύργο στον οποίο κατοικεί ως ιδιοκατοικούμενη κατοικία και ο οποίος βρίσκεται στο Βέλγιο και έχει εκεί χαρακτηρισθεί ως προστατευόμενο μνημείο και χωριάτικο τοπίο, να εκπέσει στις Κάτω Χώρες τα κόστη αυτά από το εισόδημα που υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, λόγω του ότι ο πύργος δεν είναι καταχωρισμένος στις Κάτω Χώρες ως προστατευόμενο μνημείο;

2) Σε ποιο μέτρο έχει εν προκειμένω σημασία το αν όσον αφορά τον φόρο εισοδήματος ο ενδιαφερόμενος δύναται στη χώρα κατοικίας του, δηλαδή στο Βέλγιο, να εκπέσει τα κόστη από το τωρινό ή μελλοντικό εισόδημά του από κινητές αξίες μέσω επιλογής της προοδευτικής φορολογήσεως του εισοδήματος αυτού;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 28 Φεβρουαρίου 2013 — Guy Kleyen κατά Conseil des ministres

(Υπόθεση C-99/13)

(2013/C 141/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Guy Kleynen

Καθού: Conseil des ministres

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ και τα άρθρα 36 και 41 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος να θεσπίσει και να διατηρεί σε ισχύ σύστημα υψηλότερης φορολογήσεως των τόκων που καταβάλλονται από μη εγκατεστημένες στην ημεδαπή τράπεζες προβλέποντας την εφαρμογή φορολογικής απαλλαγής ή την εφαρμογή χαμηλότερου φορολογικού συντελεστή για τους τόκους που καταβάλλονται αποκλειστικώς από βελγικές τράπεζες;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Tivoli (Ιταλία) στις 4 Μαρτίου 2013 — Francesco Fierro κατά Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

(Υπόθεση C-106/13)

(2013/C 141/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Tivoli.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Francesco Fierro.

Καθών: Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται εθνική νομοθεσία της Ιταλικής Δημοκρατίας — και ειδικότερα το άρθρο 33 του νόμου 1150/42, κατά το οποίο οι δήμοι δύνανται να ρυθμίζουν τις οικοδομικές και/ή πολεοδομικές τροποποιήσεις εντός της δημοτικής περιφέρειάς τους σύμφωνα με τις γενικές αρχές που καθιερώνει ο εν λόγω νόμος, το άρθρο 1 του νόμου 10/77, καθώς και διάφοροι νόμοι εκδιδόμενοι από τις Περιφέρειες, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του π.δ. 380 της 6.6.2001 περί «Ενιαίου κώδικα των νομοθετικών και κανονιστικών οικοδομικών διατάξεων» και τοπικές ρυθμίσεις με υποδεέστερη τυπική ισχύ (γενικά χωροταξικά σχέδια, εκτελεστικές διατάξεις), καθώς και με το άρθρο 46 του ίδιου π.δ. 380 του 2001, το οποίο προβλέπει ακυρότητα των πράξεων μεταβίβασης σε περίπτωση τροποποιήσεων του ακινήτου χωρίς τις προβλεπόμενες άδειες — στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως περί Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 [ΣΕΕ] και με τα άρθρα 17 και 52, παράγραφος 3, του [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης], διότι συνιστά δυσανάλογο και αδικαιολόγητο περιορισμό του δικαιώματος ιδιοκτησίας καίτοι προβλέπεται από τον νόμο;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 6 Μαρτίου 2013 — Εταιρία Mac GmbH κατά Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Υπόθεση C-108/13)

(2013/C 141/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Εταιρία Mac GmbH

Καθού: Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt [Υπουργός Γεωργίας, Τροφίμων και Δασών]

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι τα άρθρα 34 και 36 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντίθετα στην εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας που εξαρτά ιδίως τη χορήγηση αδείας διαθήσεως στην αγορά μετά από παράλληλη εισαγωγή φυτοπροστατευτικού προϊόντος από το αν το προϊόν αυτό καλύπτεται, στο κράτος εξαγωγής, από άδεια διαθήσεως στην αγορά χορηγηθείσα σύμφωνα με την οδηγία 91/414/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και δεν επιτρέπει, κατά συνέπεια, τη χορήγηση αδείας διαθήσεως στην αγορά εισαγομένου με παράλληλη εισαγωγή προϊόντος το οποίο καλύπτεται, στο κράτος εξαγωγής, από άδεια διαθήσεως στην αγορά μετά από παράλληλη εισαγωγή και το οποίο είναι πανομοιότυπο με προϊόν του οποίου η κυκλοφορία έχει επιτραπεί στο κράτος εισαγωγής;

⁽¹⁾ Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Firenze (Ιταλία) στις 15 Μαρτίου 2013 — Paola C κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Υπόθεση C-122/13)

(2013/C 141/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Firenze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Paola C

Εναγομένη: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 12 της οδηγίας 2004/80/EK ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν την αποζημίωση των θυμάτων ορισμένων μόνο κατηγοριών βίαιων ή εκ προθέσεως εγκλημάτων ή, αντιθέτως, ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη να μεταφέρουν την εν λόγω οδηγία θεσπίζοντας σύστημα αποζημιώσεως για τα θύματα όλων των βίαιων ή εκ προθέσεως εγκλημάτων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/80/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων (ΕΕ L 261, σ. 15).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 18 Μαρτίου 2013 — Raytek GmbH, Fluke Europe BV κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-134/13)

(2013/C 141/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Raytek GmbH, Fluke Europe BV.

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι έγκυρος ο κανονισμός (ΕΕ) 314/2011 της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2011, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία ⁽¹⁾, καθόσον κατατάσσει τις υπέρυθρες θερμικές συσκευές λήψεως εικόνων στον κωδικό 9025 19 20 της ΣΟ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 86, σ. 57.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Μαρτίου 2013 η Reber Holding GmbH & Co. KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 17 Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-141/13 P)

(2013/C 141/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Reber Holding GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: O. Spruhler, M. Geitz, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Wedl & Hofmann GmbH

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση T-355/09 και να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ανααιρεσίβλητου της 9ης Ιουλίου 2009 στην υπόθεση R 623/2008-4,
- επικουρικός, να αναιρέσει την προμνησθείσα απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2013 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο ερμηνεύει το κριτήριο της «ουσιαστικής χρήσεως» του άρθρου 42, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο σε συνδυασμό με το τρίτο εδάφιο του ΚΚΣ υπό την έννοια ότι εξαρτάται από το μέγεθος του κύκλου εργασιών, καθώς και από τον αριθμό των σημείων πωλήσεως. Τούτο είναι ανακριβές δεδομένου ότι, κατά τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ, η πραγματοποίηση ενός συγκεκριμένου κύκλου εργασιών ουδόλως είναι προαπαιτούμενο για τον ουσιαστικό χαρακτήρα της χρήσεως.

Ακόμα και αν το Γενικό Δικαστήριο είχε διαπιστώσει ότι εν προκειμένω δεν συνέτρεχε καμία διασφαλίζουσα τα δικαιώματα που συνδέονται με το εν λόγω σήμα χρήση του αντιταχθέντος κατά την ανακοπή σήματος «Walzertraum» για είδη σοκολάτας, δεν έπρεπε να διακόψει τον έλεγχο.

Το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε, στο πλαίσιο περαιτέρω ελέγχου, να επικεντρωθεί στις χειροποίητες πραλίνες λαμβάνοντας υπόψη τις γενικές αρχές της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση C-307/10 (που δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα). Επομένως, έπρεπε να εξετάσει κατά πόσον τα υποβληθέντα στοιχεία χρήσεως επαρκούν για μια διασφαλίζουσα τα δικαιώματα που συνδέονται με το εν λόγω σήμα χρήση του αντιταχθέντος κατά την ανακοπή σήματος «Walzertraum» για χειροποίητες πραλίνες. Τούτο πρέπει σαφώς να γίνει δεκτό. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο δεν διενήργησε περαιτέρω τον έλεγχο αυτό.

Κατά τα λοιπά, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τη γενική αρχή της ίσης μεταχείρισεως. Η άνιση μεταχείριση συνίσταται ειδικότερα στο γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο επικεντρώθηκε και ως προς το αντιταχθέν κατά την ανακοπή σήμα γενικά σε είδη σοκολάτας, παρότι το σήμα αυτό χρησιμοποιείται για χειροποίητες πραλίνες. Λόγω της χρήσεως, ως σημείου αναφοράς, των ειδών σοκολάτας, εφαρμόστηκαν ως προς την αναιρεσείουσα αναγκαστικά τα

ίδια κριτήρια για την διασφαλίζουσα τα δικαιώματα που συνδέονται με το σήμα χρήση όπως και για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις. Τούτο προσκρούει στη γενική αρχή της ίσης μεταχείρισεως.

Ως εκ τούτου, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτή στο σύνολό της.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — Kappa Filter Systems κατά ΓΕΕΑ (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS)

(Υπόθεση T-422/12) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Εκπρόθεσμη άσκηση — Απουσία τυχηρού — Προδήςως απαράδεκτο)

(2013/C 141/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kappa Filter Systems GmbH (Steyr-Gleink, Αυστρία) (εκπρόσωπος: C. Hadeyer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Ιουλίου 2012 (υπόθεση R 817/2012-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 355 της 17.11.2012.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2013 — Pilkington Group κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-462/12 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Δημοσίευση αποφάσεως που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Απόρριψη της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως στοιχείων που υποτίθεται ότι καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Επείγον — Fumus boni iuris — Στάθμιση συμφερόντων)

(2013/C 141/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Pilkington Group Ltd (St Helens, Merseyside, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. Scott, S. Wisking και K. Φουντουκάκο-Κυριακάκο, solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Kellerbauer, P. Van Nuffel και G. Meeßen)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C(2012) 5718 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2012, περί απορρίψεως της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως την οποία υπέβαλε η Pilkington Group Ltd, δυνάμει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (Υπόθεση COMP/39.125 — Κρύσταλλα αυτοκινήτων), και αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητείται να διαταχθεί η διατήρηση της εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που χορηγήθηκε για ορισμένα στοιχεία που αφορούν την προσφεύγουσα όσον αφορά την απόφαση C(2008) 6815 τελικό της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.125 — Κρύσταλλα αυτοκινήτων).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις παρεμβάσεως της HUK-Coburg, της LVM, της VHV και της Württembergische Gemeinde-Versicherung.
- 2) Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως C(2012) 5718 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2012, περί απορρίψεως της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως την οποία υπέβαλε η Pilkington Group Ltd, δυνάμει του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του Προέδρου της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (Υπόθεση COMP/39.125 — Κρύσταλλα αυτοκινήτων), όσον αφορά δύο κατηγορίες πληροφοριών, όπως αυτές αναφέρονται στο σημείο 6 της αποφάσεως C(2012) 5718 τελικό, σχετικές, αφενός, με τα ονόματα των πελατών, τις ονομασίες και τις περιγραφές των προϊόντων, καθώς και άλλες πληροφορίες από τις οποίες μπορούσαν, ενδεχομένως, να ταυτοποιηθούν ορισμένοι πελάτες και, αφετέρου, με τον αριθμό των ανταλλακτικών που παρέδωσε η Pilkington Group, το μερίδιο συγκεκριμένου κατασκευαστή αυτοκινήτων, τους υπολογισμούς των τιμών, τις μεταβολές των τιμών, κ.λπ.
- 3) Διατάσσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μη δημοσιεύσει ένα κείμενο της αποφάσεώς της C(2008) 6815 τελικό, της 12ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.125 — Κρύσταλλα αυτοκινήτων), περισσότερο λεπτομερές, όσον αφορά τις προαναφερθείσες πληροφορίες των δύο κατηγοριών που αναφέρονται στο σημείο 2 του διατακτικού, από εκείνο που δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της τον Φεβρουάριο του 2010.
- 4) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά τα λοιπά.
- 5) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2013 — North Drilling κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-552/12 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Αίτηση προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος — Στάθμιση των συμφερόντων)

(2013/C 141/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτούσα: North Drilling Co. (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea και J. Iriarte Ángel, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και A. De Elera)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως, αφενός, της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 292, σ. 58) καθόσον το όνομα της αιτούσας έχει περιληφθεί στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 16), καθόσον ο κανονισμός αυτός αφορά την αιτούσα.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα..

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2013 Communicaid Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-4/13 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία προσκλήσεως υποβολής προσφορών — Υπηρεσίες διδασκαλίας ξένων γλωσσών — Απόρριψη προσφοράς διαγωνιζομένου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως και λήψεως προσωρινών μέτρων — Απώλεια ευκαιρίας — Έλλειψη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας — Έλλειψη επείγοντος)

(2013/C 141/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Communicaid Group Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. Brennan, solicitor, F. Randolph, QC, και M. Gray, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude και S. Lejeune, επικουρούμενες από τον P. Wytinck, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες απορρίφθηκαν οι υποβληθείσες από την αιτούσα προσφορές για περισσότερα τμήματα στο πλαίσιο διαγωνισμού για τη σύναψη συμφωνιών-πλασίων σχετικών με την παροχή υπηρεσιών διδασκαλίας ξένων γλωσσών στο προσωπικό των οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εδρεύουν στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) και, αφετέρου, να απαγορευθεί στην Επιτροπή να συνάψει με τον επιλεγέντα διαγωνιζόμενο τις σχετικές με τα επίμαχα τμήματα συμβάσεις.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — CMT κατά ΓΕΕΑ — Camomilla (Camomilla)

(Υπόθεση T-98/13)

(2013/C 141/35)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Florida και R. Florida, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Camomilla SpA (Buccinasco, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 29ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση R 1615/2011-1, καθόσον συντρέχει ο απόλυτος λόγος ακυρότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, δεδομένου ότι ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος ενήργησε κακόπιστα ζητώντας την καταχώριση, καθώς και ο σχετικός λόγος ακυρότητας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

- επικουρικώς και μόνο σε περίπτωση κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο κρίνει απαράδεκτα τα έγγραφα που προσκομίστηκαν ως συνημμένα της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εκτιμώντας ότι είναι ουσιώδη για να γίνει δεκτή η προσφυγή, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω μη τηρήσεως της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί της ουσίας·
- εν πάση περιπτώσει, να καλέσει το ΓΕΕΑ να προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας και τη δικαιούχο του σήματος του οποίου ζητείται η κήρυξη της ακυρότητας στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Camomilla» για προϊόντα των κλάσεων 16, 18 και 24 — Κοινοτικό σήμα αριθ. 269 241

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Camomilla SpA

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Εικονιστικό εθνικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «CAMOMILLA» για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεων: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — CMT κατά ΓΕΕΑ — Camomilla (Camomilla)

(Υπόθεση T-99/13)

(2013/C 141/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Florida και R. Florida, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Camomilla SpA (Buccinasco, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 29ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση R 1617/2011-1, καθόσον συντρέχει ο απόλυτος λόγος ακυρότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, δεδομένου ότι η δικαιούχος του κοινοτικού σήματος ενήργησε κακόπιστα ζητώντας την καταχώριση, καθώς και ο σχετικός λόγος ακυρότητας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα·
- επικουρικώς και μόνο σε περίπτωση κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο κρίνει απαράδεκτα τα έγγραφα που προσκομίστηκαν ως συνημμένα της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εκτιμώντας ότι είναι ουσιώδη για να γίνει δεκτή η προσφυγή, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση λόγω μη τηρήσεως της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί της ουσίας·
- εν πάση περιπτώσει, να καλέσει το ΓΕΕΑ να προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας και τη δικαιούχο του σήματος του οποίου ζητείται η κήρυξη της ακυρότητας στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Camomilla» για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 14, 16, 21, 24 και 28 — Κοινοτικό σήμα αριθ. 3 185 196

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Camomilla SpA

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Εικονιστικό εθνικό σήμα περιέχον το λεκτικό στοιχείο «CAMOMILLA» για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — CMT κατά ΓΕΕΑ — Camomilla (CAMOMILLA)

(Υπόθεση T-100/13)

(2013/C 141/37)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Florida και R. Florida, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Camomilla SpA (Buccinasco, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 29ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση R 1616/2011-1, καθόσον συντρέχει ο απόλυτος λόγος ακυρότητας του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, δεδομένου ότι η δικαιούχος του κοινοτικού σήματος ενήργησε κακόπιστα ζητώντας την καταχώριση, καθώς και ο σχετικός λόγος ακυρότητας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα·
- επικουρικώς και μόνο σε περίπτωση κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο κρίνει απαράδεκτα τα έγγραφα που προσκομίστηκαν ως συνημμένα της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εκτιμώντας ότι είναι ουσιώδη για να γίνει δεκτή η προσφυγή, να ακυρώσει την προσαλλόμενη απόφαση λόγω μη τηρήσεως της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί της ουσίας·
- εν πάση περιπτώσει, να καλέσει το ΓΕΕΑ να προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας και τη δικαιούχο του σήματος

του οποίου ζητείται η κήρυξη της ακυρότητας στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Λεκτικό σήμα «CAMOMILLA» για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 30 και 33 — Κοινοτικό σήμα αριθ. 7 077 555

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Camomilla SpA

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Εικονιστικό εθνικό σήμα περιέχον το λεκτικό στοιχείο «CAMOMILLA» για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Αγωγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — Synergy Hellas/Commission

(Υπόθεση T-106/13)

(2013/C 141/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: d.d. Synergy Hellas Ανώνυμη Εμπορική Εταιρεία Παροχής Υπηρεσιών Πληροφορικής (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Μ. Αγγελόπουλος και Κ. Δάμης, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να αναγνωριστεί ότι ο αποκλεισμός της συμμετοχής της εταιρείας από το πρόγραμμα ARTreat από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνιστά παραβίαση των συμβατικών της υποχρεώσεων στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των τριακοσίων σαράντα τριών χιλιάδων οκτακοσίων είκοσι οκτώ ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτών (343 828,88), για τις πληρωμές που οφείλονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το έργο ARTreat, εντόκως από την κατάθεση της παρούσας·

- Να υποχρεωθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των ογδόντα εννέα χιλιάδων εννιακοσίων τριάντα τριών ευρώ (89 933,16 EUR), ως αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία και τη βλάβη της επαγγελματικής φήμης, που υπέστη η ενάγουσα, λόγω κατάχρησης της εξουσίας της και παραβίασης του επαγγελματικού απορρήτου, με αντισταθμιστικούς τόκους από τις 14 Ιουνίου 2012 μέχρι την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας υπόθεσης και με τόκους υπερμερείας από την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας διαφοράς μέχρι την πλήρη εξόφληση· και,
- Να καταδικασθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προκειμένη αγωγή η ενάγουσα σωρεύει δύο αγωγές.

Πρώτον, μία αγωγή για ευθύνη της Επιτροπής δυνάμει της υπ'αριθμό FP7-224297 σύμβασης για την εκτέλεση του έργου «Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)», σύμφωνα με το άρθρο 272 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, παρόλο που εκτέλεσε πλήρως και προσηκόντως τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η Επιτροπή, χωρίς να έχει δικαίωμα και κατά παράβαση της ως άνω συμβάσεως και των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας, ανέστειλε την πληρωμή προς αυτή.

Δεύτερον, μία αγωγή για εξωσυμβατική ευθύνη της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της, έβλαψε την επαγγελματική φήμη της ενάγουσας.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2013 — Whirlpool Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-118/13)

(2013/C 141/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Whirlpool Europe BV (Breda, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: F. Wijckmans και H. Burez, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 2012, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία FagorBrandt [SA.23839 αριθ. C-44/2007],
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 2012 σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρία FagorBrandt [SA.23839 αριθ. C-44/2007].

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους:

- 1) Στο πλαίσιο του πρώτου προβάλλεται ότι η απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ και στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόφαση είναι νομικά εσφαλμένη, διότι δεν πληρούνται μία από τις δύο προϋποθέσεις οι οποίες, κατά τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά, και, σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή δεν εξέτασε επαρκώς κατά νόμον αν πληρούνται κάθε μία εξ αυτών. Προς στήριξη του πρώτου λόγου προβάλλεται i) παράλειψη εκτιμήσεως μιας ή περισσότερων από τις προϋποθέσεις που προβλέπουν οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, (ii) μη τήρηση της προϋποθέσεως περί εφάπαξ ενισχύσεως, (iii) μη τήρηση της προϋποθέσεως περί μη χρησιμοποίησης της ενισχύσεως με σκοπό την τεχνητή διατήρηση επιχειρήσεων σε λειτουργία, (iv) μη τήρηση των προϋποθέσεων σχετικά με την εκτίμηση προγενέστερης παράνομης ενισχύσεως, (v) μη τήρηση της προϋποθέσεως ότι δικαιούχος της ενισχύσεως πρέπει να είναι προβληματική επιχείρηση, (vi) μη τήρηση της προϋποθέσεως ότι δικαιούχος της ενισχύσεως δεν μπορεί να είναι νεοσύστατη επιχείρηση, (vii) μη τήρηση της προϋποθέσεως ο δικαιούχος της ενισχύσεως πρέπει να δύναται να διατηρήσει τη βιωσιμότητά του επί μακρόν, (viii) μη τήρηση της προϋποθέσεως περί επιβολής αντισταθμιστικών μέτρων, προς αποφυγή των στρεβλώσεων που μπορεί να προκαλέσει η ενίσχυση, και (ix) μη τήρηση της προϋποθέσεως ότι η ενίσχυση πρέπει να περιοριστεί στο απολύτως αναγκαίο μέτρο και την προϋπόθεση περί πραγματικής και απαλλαγμένης από ενίσχυση συμβολής του ομίλου.

- 2) Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, προβάλλεται ότι με την απόφαση παραβιάζεται πολλαπλώς η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωση αιτιολογήσεως. Η προσφεύγουσα προβάλλει ειδικότερα η απόφαση δεν είναι αρκούντως αιτιολογημένη όσον αφορά (i) την προϋπόθεση περί επιβολής αντισταθμιστικών μέτρων, προς αποφυγή των στρεβλώσεων που μπορεί να προκαλέσει η ενίσχυση και (ii) την υποχρέωση επιστροφής τυχόν παράνομων ενισχύσεων που έχουν καταβληθεί κατά το παρελθόν.

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2013 — Alpiq RomIndustries και Alpiq RomEnergie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-129/13)

(2013/C 141/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Alpiq RomIndustries Srl (Βουκουρέστι, Ρουμανία) και Alpiq RomEnergie Srl (Βουκουρέστι) (εκπρόσωποι: H. Wollmann και F. Urlesberger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2012) 2542 τελικό, της 25ης Απριλίου 2012 (SA.33451, 2012/C, ex 2012/NN), κατά το μέρος κατά το οποίο η απόφαση αυτή αφορά τις προσφεύγουσες,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Ως λόγο ακύρωσης οι προσφεύγουσες προβάλλουν κυρίως την αναρμοδιότητα της Επιτροπής. Κατά τις προσφεύγουσες, η εικαζόμενη ενίσχυση δεν εμπίπτει στο κατά χρόνο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ. Κατά το παράρτημα V της Πράξης Προσχώρησης της Ρουμανίας, η Επιτροπή είναι αρμόδια να εξετάζει τα μέτρα ενίσχυσης που θεσπίστηκαν πριν από την ημερομηνία προσχώρησης της Ρουμανίας μόνο στην περίπτωση κατά την οποία τα μέτρα αυτά εξακολουθούν να εφαρμόζονται ακόμη και μετά την ημερομηνία προσχώρησης. Συναφώς οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, μεταξύ άλλων, ότι οι υποχρεώσεις που είχε αναλάβει η Hidroelectrica έναντι των καθ' υπόθεση ωφεληθισών εταιριών προβλέπονταν τόσο σαφώς από τις συμβάσεις προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας που είχαν συναφθεί πριν από την προσχώρηση, ώστε αποκλειόταν η μεταγενέστερη διεύρυνση των υποχρεώσεων παροχής της Hidroelectrica που θα είχε ως αποτέλεσμα πρόσθετα οφέλη για τις εταιρίες αυτές.

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2013 — Lardini κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση άνθους)

(Υπόθεση T-131/13)

(2013/C 141/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lardini Srl (Filottrano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi και N. Parrotta, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 13ης Δεκεμβρίου 2012, η οποία εκδόθηκε επί της υποθέσεως R 2578/2011-1· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, καθώς και στα έξοδα της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας προσφυγής (υπόθεση R 2578/2011-1).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Σήμα θέσεως που συνίσταται σε άνθος για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 2ας Μαρτίου 2013 — Evonik Oil Additives κατά ΓΕΕΑ — BRB International (VISCOTECH)

(Υπόθεση T-138/13)

(2013/C 141/42)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Evonik Oil Additives GmbH (Darmstadt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Albrecht, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: BRB International BV (Ittervoort, Κάτω Χώρες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 19ης Δεκεμβρίου 2012, στην υπόθεση R 907/2012-5,

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η BRB International BV

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «VISCOTECH» για προϊόντα των κλάσεων 1 και 4

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικό και διεθνές λεκτικό σήμα «VISCOPLEX» για προϊόντα των κλάσεων 1 και 4

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής και απόρριψη της ανακοπής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Zanjani κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-155/13)

(2013/C 141/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Babak Zanjani (Ντουμπάι, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: L. Defalque και C. Malherbe, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο I.I.1 (υπό τον τίτλο «Πρόσωπο») του παραρτήματος της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, που τροποποιεί την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2012 L 356, σ. 71)·
- να ακυρώσει την παράγραφο I.I.1 (υπό τον τίτλο «Πρόσωπο») του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2012 L 356, σ. 55)·
- να κηρύξει μη εφαρμοστέους την απόφαση 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, που τροποποιεί την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, στον βαθμό που το άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010 L 195, σ. 39) έχει εφαρμογή στον προσφεύγοντα και να αποφανθεί ότι τα σχετικά περιοριστικά μέτρα δεν ισχύουν για τον προσφεύγοντα· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από έλλειψη οιασδήποτε νομικής βάσεως των οριζόμενων στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ επίμαχων μέτρων που έλαβε το Συμβούλιο.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την εκ μέρους του Συμβουλίου αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Η αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων είναι ασαφής και γενικόλογη και δεν εκθέτει τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους, κατά την άσκηση της ευρείας διακριτικής του ευχέρειας, το Συμβούλιο έκρινε ότι έπρεπε να επιβληθούν στον προσφεύγοντα τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από την εκ μέρους του Συμβουλίου προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, του δικαιώματος για δίκαιη δίκη και του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας του προσφεύγοντος. Ο τελευταίος δεν ενημερώθηκε, ούτε του κοινοποιήθηκαν τα εις βάρος του ενδεχόμενα αποδεικτικά στοιχεία που προβάλλονται προς δικαιολόγηση του εις βάρος του μέτρου. Το Συμβούλιο δεν επέτρεψε την πρόσβαση του προσφεύγοντος στον φάκελό του, δεν του παρέσχε τα ζητηθέντα έγγραφα (συμπεριλαμβανομένων σαφών και εξατομικευμένων πληροφοριών που δικαιολογούν τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα), ούτε του αποκάλυψε τα εις βάρος του ενδεχόμενα αποδεικτικά στοιχεία. Η ακρόαση του προσφεύγοντος από το Συμβούλιο δεν έγινε δεκτή, παρά το ρητό σχετικό αίτημα. Η προμνησθείσα παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος –κυρίως η μη ενημέρωσή του σχετικά με τα εις βάρος του αποδεικτικά στοιχεία– συνεπάγεται προσβολή του δικαιώματός του αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως του Συμβουλίου κατά τη λήψη των περιοριστικών μέτρων κατά του προσφεύγοντος. Οι λόγοι τους οποίους έκανε δεκτούς το Συμβούλιο εις βάρος του προσφεύγοντος δεν συνιστούν επαρκή αιτιολογία. Επιπλέον, το Συμβούλιο δεν προσκόμισε ούτε αποδεικτικά στοιχεία ούτε πληροφορίες προς τεκμηρίωση των λόγων που προέβλεπε προκειμένου να δικαιολογήσει τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, τα οποία βασίζονται σε απλές εικασίες.

5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από έλλειψη νομιμότητας των επίμαχων περιοριστικών μέτρων εξαιτίας της πλημμελούς εκτιμήσεως του Συμβουλίου πριν τη λήψη τους. Το Συμβούλιο δεν προέβη σε ορθή αξιολόγηση των περιστάσεων της υποθέσεως, αλλά ακολούθησε απλώς τις συστάσεις του ΣΑΗΕ και υιοθέτησε τις προτάσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη.

Προσφυγή της 14ης Μαρτίου 2013 — First Islamic Investment Bank κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-161/13)

(2013/C 141/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Μαλαισία) (εκπρόσωποι: B. Mettetal και C. Wucher-North, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο I.I.10 του παραρτήματος της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, που τροποποιεί την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2012 L 356, σ. 71) στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·

- να ακυρώσει την παράγραφο I.L.10 του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2012 L 356, σ. 55) στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και σε εκείνα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα δεν βοηθά οντότητες που έχουν κατονομασθεί να παραβιάζουν τις διατάξεις του κανονισμού της ΕΕ για το Ιράν και δεν χρηματοδοτεί την κυβέρνηση του Ιράν. Ούτε δε χρησιμοποιείται για τη διοχέτευση χρηματικών ποσών που συνδέονται με το ιρανικό πετρέλαιο. Ως εκ τούτου, δεν πληρούνται τα βασικά κριτήρια για τη συμπερίληψη της προσφεύγουσας στα επίμαχα παραρτήματα της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, και/ή το Συμβούλιο, αποφαινόμενο κατά πόσον τα κριτήρια αυτά πληρούνταν ή μη, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης. Επίσης, το Συμβούλιο δεν εφάρμοσε τον σωστό έλεγχο.
- 2) Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παρέβη τις διαδικαστικές απαιτήσεις να παραθέσει κατάλληλη αιτιολογία στα παραρτήματα της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1264/2012 του Συμβουλίου, και ότι δεν σεβάστηκε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 3) Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου προβάλλεται ότι η συμπερίληψη της προσφεύγουσας παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2013 — Novomatic κατά ΓΕΕΑ — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)

(Υπόθεση T-172/13)

(2013/C 141/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Αυστρία) (εκπρόσωπος: W. Mosing, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth-Stadeln, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Ιανουαρίου 2013, στην υπόθεση R 157/2012-4, να απορρίψει την ανακοπή στο σύνολό της ελλείψει ομοιότητας των προϊόντων και/ή των σημείων και να κάνει δεκτή την καταχώριση του κοινοτικού σήματος AFRICAN SIMBA, CTM 7534175, σύμφωνα με την αίτηση,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και —σε περίπτωση γραπτής παρεμβάσεως— την ανακόπτουσα στα δικαστικά τους έξοδα και στα έξοδα της προσφεύγουσας στην ενώπιον του ΓΕΕΑ και στην παρούσα διαδικασία.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «AFRICAN SIMBA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 28 και 41 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος 7 534 175

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η Simba Toys GmbH & Co. KG

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Simba», καθώς και διεθνές λεκτικό σήμα «Simba» για προϊόντα της κλάσεως 28

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3, του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2013 — Selo Medical κατά ΓΕΕΑ — biosyn Arzneimittel (SELOGYN)

(Υπόθεση T-173/13)

(2013/C 141/46)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Selo Medical GmbH (Unternberg, Αυστρία) (εκπρόσωπος: T. Schneider, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: biosyn Arzneimittel GmbH (Fellbach, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Ιανουαρίου 2013 στην υπόθεση R 2601/2011-4 και να απορρίψει την ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και, ενδεχομένως, την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα έξοδα της διαδικασίας κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «SELOGYN» για προϊόντα της κλάσεως 5 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος 9 049 016

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η biosyn Arzneimittel GmbH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικό λεκτικό σήμα «SELESYN» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 5, 29 και 44

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2013 — Freistaat Sachsen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-215/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 180 της 1.8.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2013 — Mitteldeutsche Flughafen και Flughafen Dresden κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-217/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 180 της 1.8.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2013 — Lafarge κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-49/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 109 της 14.4.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2013 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)

(Υπόθεση T-194/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 209 της 14.7.2012

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

